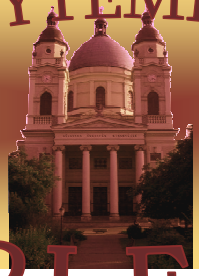

NAGYTEMPLOMI

HÍRLEVÉL

2010. december 24. KARÁCSONY

X. ÉVFOLYAM IV. SZÁM

1Korinthus 6,20: Mert áron vétettetek meg: dicsőítsétek tehát Istent testetekben.

Az életünk. Sokszor olyan ingatag. A régi sláger ahogy mondja: „létünk ingoványra épül, s a sötét mélybe húz…”. Ezt gyakran megéljük. Van, hogy valamit felépítünk, küzdünk érte, nemes cél éltet bennünket. Aztán egyszer csak kártyavárként dől össze minden. Kilátástalan és reménytelen helyzetbe kerülünk. Nincs biztos állás, nincs vas egészség, nincs olyan emberi barátság, vagy emberi szeretet, ami minden nehézség próbáját ki tudná állni. Próbálkozhatunk különböző terápiákkal, módszerekkel, programokkal, kötőanyagokkal, mindhiába. Az idő minden emberit megpróbál, s mivel minden mulandó, elporlik, széthullik, szétesik és végül mindent legyőz a halál.

Ezen vajon változtathat valami? Van e valami, ami ezt az ingatag életet, létet megerősítheti? Azt mondja Jézus, hogy „Aki tehát hallja tőlem ezeket a beszédeket, és cselekszi azokat, hasonló lesz az okos emberhez, aki kősziklára építette a házát”. (Mt. 7,24). Eljött egy nap, egy éjszaka, amikor Betlehemben megszületett egy gyermek, aki minden tekintetben olyan volt mint a többi. Ugyanolyan kiszolgáltatott, esendő. Fázott ha hideg volt, szomjas volt ha meleg volt, szüksége volt szülői szeretetre, védelemre. Sőt, már gyermekkorában olyan megpróbáltatásokat szenvedett el, amiket közülünk kevesen. Amikor nemrég a vörösiszap katasztrófa sújtotta családokról hallottunk, vagy az árvíz sújtotta területekről, vagy háborúkról tudósít a tv híradó, és látjuk a menekülteket csomagokkal, bölcsőkkel, bepólyázott gyerekekkel a hátukon, akkor mindig eszembe jut a gyermek Jézussal menekülő József és családja. A gyermek felnőtt és miután szembenézett a megkülönböztetéssel – nagyjából mindenki tudta, hogy Mária áldott állapotban volt, mielőtt Józseffel egybekeltek, legalább is a családban és a rokonságban, később, a Krisztus utáni zsidóság Jézus ellenes propagandájának ez az egyik alappillére lett – elkezdett tanítani. Ilyenkor mindig eszembe jut, amikor valakit származása miatt megkülönböztetnek. Nem azért büntetik, amit tett, hanem azért mert valahová megszületett. Cigányozzák, zsidózzák, ukránozzák, románozzák, szlovákozzák, magyarozzák pejoratív értelemben mindezt persze. Igazságtalanul kirekesztik, lealacsonyítják. S amikor tanítását hallgatva felháborodottan szerették volna valamivel megfogni, elgáncsolni, akkor mindig eszembe jut, hogy mennyire nem szeretjük az igazságot, és hogy igazságtalanul hány-

(Folytatás a(z) 2. oldalon)

TARTALOM

Megemlékezés	2
Bárkinek szeretettel...	3
Ünnepeink: **Karácsony**	3
Karácsonyi Énekek	4
„Az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy.”	5
Karácsonyi népszokások Magyarországon	6
Gyerekeknek: **Karácsonyi ünneplések**	8.
Gyerekeknek: **Andris és Luca**	9
Színezők és versek	11
A Református Nőegylet múltja és jelene	12
Cursillo	13
Keresztény Baba-Mama Klub	14
UTÓREZGÉS	15
Hirdetések	16

szor szoktuk egymást átverni, és hogy minket hányszor akarnak megalázni, lenyomni a víz alá, eltolni az útból. És amikor elfogták, hogy igazságtalanul elítéljék, akkor elmenekültek tanítványai, barátai. Ilyenkor mindig eszembe jut, hogy hányszor hagytak már cserben, és hogy én gyáván hányszor hagytam már cserben barátaimat, bármennyire is igyekeztem, gyáván megfutamodtam. Talán voltunk már hasonló helyzetekben mi is.

Nem volt tehát más, mégis más volt. Nem volt kiváltságos helyzetben, mégis különleges volt. Minden amit mondott valóságos élet volt. Tanításával helyre teszi gondolatainkat. Helyes hozzáállást alakít ki bennünk. Ő volt az útmutatás, sőt, ő maga az ÚT. Igazságot mondott, sőt ő volt az IGAZSÁG, és Ő volt az ÉLET. S mindezt azért, hogy ezt a semmi, por életet megváltsa. Tartalommal, élettel töltse meg. Olyanná lett, mint mi, hogy mi is olyanok lehessünk, mint Ő. Most, itt mulandó és törékeny életünkben is kiábrázolhassuk az ő dicsőségét tetteinkkel, életükkel. Majd egykor pedig a mennyei dicsőségben teremtettségünk értelmét újból elnyerve az örökkévalóságban.

Erre gondoljuk karácsonykor. Ezzel töltheti meg megfásult, törékeny életünket Jézus Krisztus, Úr, a Mindenható Isten Fia, Megváltó. Áldott Karácsonyt és Boldog Új Évet!

Hánka Levente

Megemlékezés László Gyuláné Berde Ilonáról

László Gyuláné, Berde Ilona 2009 szilveszterén ünnepelte 100. születésnapját. Élete történetével, értékes gondolataival, híres emberekkel való találkozásaival, egészséges életmóddal kapcsolatos jó tanácsaival egy-egy könyvet meg lehetne tölteni. Ezt most itt nem tudjuk leírni. Felköszöntötték hozzátartozói. De közösségünkben betöltött fontos helye mutatja, hogy a 100. születésnapján rengeteg ember kívánt még neki hosszú boldog életet.

Forgácskúton született. 1909 december 31-én. Édesapja Berde Domokos édesanyja, Sántha Berta, bátyjával Berde Pál Lajos, nevelkedtek, együtt tanulgatták az élet szép és nehéz dolgait. Brassóba a Katolikus Nővérek Zárdájában nevelkedet.

Egy gyönyörű erdélyi kis faluban, Szacsván töltötte a gyerekkorát. Fájó volt megélni, hogy a Trianon miatt az addig magyar iskola falán román zászló lengett. Férjével, László Gyulával nem sokkal a második világháború kitörése előtt kötötték össze életüket 1932-ben.

A második világháború végén menekült férjével együtt Németországba.

Öt évet vártak itt, hátha jobbra fordul az élet Magyarországon. De mikor látták, hogy a politikai helyzet egyre rosszabb, Isten megnyitott számukra egy új utat, és elhajóztak Észak-Amerikába 1947-ben, Minnesota államban leltek otthonra.

Ezután Los Angelesbe költöztek. Hitvalló élete mindig megmutatkozott. Hollywoodban férjével együtt az ottani magyar gyülekezet alapító tagjai voltak. Áldozatkészen építették a templomot, és gondoskodtak arról, hogy az egyház betöltse küldetését.

A férje 93 éves korában hunyt el. Férje halála után még 5 évet élt kint Kaliforniában. Ezek után, mintegy 17 évvel ezelőtt hazatért hazájába, pontosabban a Kárpát-medencébe. Saját bevallása szerint azért mert: „Isten segítségével szép javakat gyűjtöttem össze. Én már úgy sem élek sokat, ne az idegenek kapkodják szét a vagyonom. Hanem inkább a leszegényedett, tönkrement magyar nép között osztom szét. Egy budapesti barátnőm találta ezt a lakást számomra, ami azonnal megtetszett, s 15 éve már hogy ide költöztem”. 15 évet élt itt közöttünk. A Cegléd-Nagytemplomi gyülekezet nélkülözhetetlen tagja volt. Bármiről is beszélgettünk, állandó derűje, mély hite átsugárzott szavain. Igazi felüdülés volt a vele töltött idő. Mindvégig kitűnő egészségnek örvendett, szinte soha nem láttuk betegnek, sőt, ő látott el mindenkit egészségügyi tanácsokkal, és el is hittük neki, hisz évszázados tapasztalat volt mögötte. Az elmúl ősszel szeptemberben aztán megrendült az élete. Már ő maga is érezte, hogy fárad, de rendíthetetlenül igyekezett gondoskodni mindenről maga körül.

Többször kórházba került gyomorpanaszaival. Az utolsó napokig hite, hogy talán még meg tud erősödni. Szeretett volna még együtt ünnepelni velünk december 31-én. Szeretett volna még Szacsvára haza menni. Egészsége azonban nem

tagadta meg korát. Fokozatosan gyengült, és végül november 26-án pénteken reggel 7.30-kor csendesen elaludva átadta lelkét teremtő ura kezébe. December 3-án, pénteken 10.00 órakor búcsúztattuk a Nagytemplomi Gyülekezet Gyülekezeti Házában, majd hitvese mellé helyeztük Budapesten a Kerepesi Temető Fiumei Úti sírkertjében. Mindenkinek hiányzik. Isten Szentlelke vigasztaljon mindannyiunkat.

Hánka Levente

Bárkinek szeretettel…

A Művelődési Ház falának támaszkodva álldogált a szentestét megelőző nap délutánján. Nagyon szemrevaló volt: éppen elég magas, formás, illatos, szép zöldruhás. Valakire várt. Nyakában angyalkával díszített tábla, rajta a felirat: *bárkinek szeretettel*.
Az arra járók közül majdnem mindenki megállt előtte, nézegették, elolvasták az írást, aztán továbbmentek. Nem rájuk várt.

Lassan besötétedett, kigyúltak az ünnepi égők, a magasból ömlött rá a fény. S ekkor valakik megérintették, felemelték és sietősen elindultak vele haza.

A szeretetből, ingyen, ajándékként kapott fenyőfával…

Korondi Rózsa

Ünnepeink: Karácsony

A kereszténység egyik legnagyobb ünnepe, Jézus születésének napja.

Krisztus születésének december 25-i megünnepléséről szóló első adatokkal a 4. században találkozunk. I. Gyula pápa rendelkezései nyomán Rómában kezdték ünnepelni 337 körül, majd az ünnep innen terjedt tovább Szíriába, Konstantinápolyba, Antiochiába, s alig néhány évtized alatt kiterjedt az egész keresztény világra. A római császárok később is tiszteletben tartották olyannyira, hogy Rómában az 5. század elején az állam is elismerte karácsony ünnepét, és e napon még a cirkuszi játékok tartását is megtiltották.

Szilágyi Domokos : Karácsony

A puha hóban, csillagokban,
Az ünnepi foszlós kalácson,
Láthatatlanul ott a jel,
Hogy itt van újra a KARÁCSONY.

Mint szomjazónak a pohár víz,
Úgy kell mindig e kis melegség,
Hisz arra született az ember,
Hogy szeressen és szeressék.

S hogy ne a hóban, csillagokban,
Ne ünnepi foszlós kalácson,
Ne díszített fákon, hanem
A szívekben legyen KARÁCSONY.

Jézus születésének december 25-i megünneplésével lezárult a születés dátumának tisztázása körül támadt vita. Erre a napra a következő okból esett a választás: Antiochus kalendáriuma december 25-ét a Napisten születésnapjának nevezi. Aurelianus császár elrendelte, hogy ekkor birodalma egész területén megemlékezést tartsanak a legyőzhetetlen Nap tiszteletére. Így nyert az ünnep új szimbolikus értelmet, mely szerint karácsony Jézusnak, az örök Napnak, az isteni fényforrásnak születésnapja.

A liturgiában karácsonynak is, a húsvéthoz hasonlóan kialakult az előkészületi ideje az advent, majd a vigíliája.

Advent latin eredetű kifejezés, jelentése: az Úr érkezése. András napjához legközelebb eső vasárnap és december 25-e közötti négy hetes időszak. A karácsonyra való lelki felkészülés, a Krisztusváró ünnep.

Advent az egyházi év kezdete. Eredete az 5-6. századba nyúlik vissza. Eleinte heti háromnapos böjttel volt összekötve. XIV. Kelemen pápa az adventi szerdákra és pénteki napokra rendelt böjtöt, szombatra pedig megtartóztatást.

Karácsony vigíliája december 24-e. E napra böjtöt rendeltek el, ezért karácsony böjtjének is nevezik. Karácsony böjtje voltaképpen már az ünnep kezdete. Számos szokást, hiedelmet vont maga köré, amelyek részben a kereszténység előtti képzetekből, a téli napfordulóval kapcsolatos mágikus eljárásokból, részben az ünnep keresztény jellegéből fakadnak.

Néhány ezek közül:

E napon tilos volt az erdőn, mezőn tevékenykedni, mindenki csak a ház körül dolgozott. Az asszo-

(Folytatás a(z) 4. oldalon)

nyok takarítottak, sütöttek, főztek. A férfiak kiseperték az udvart, kitisztították az istállót, a gazdaasszonynak bekészítették a tűzrevalót, az állatoknak pedig a takarmányt.

A katolikus egyház sokáig nem engedett a szigorú böjtből és csak az esti harangszó után kezdődhetett el a karácsonyi vacsora. Később megengedte, hogy a hívők egyszer napjában jól lakjanak és így sok helyen az ünnepélyes vacsora helyett a karácsonyböjti ebéd honosodott meg.

Országszerte szokásban volt a már adventben megkezdődött betlehemezés, továbbá a kántálás, valamint a bibliai történeteket feleleventő dramatikus játékok előadása: Heródes játék, szálláskeresés.

A karácsony jelképe a december 24-én felállított gyümölcsökkel, süteményekkel, édességgel, gyertyával feldíszített örökzöld fa a karácsonyfa.

A karácsonyfa állítás korai előfordulásai az újkor kezdetétől ismertek Európában. Ez részben az épületek belsejét az ünnepekre díszítő zöld ágakban részben különböző alkalmakra ajándékokat hordozó fák készítésében nyilvánult meg.

A karácsonyfa állítást először Elzászból jegyezték fel a 17. század elejéről. Ettől kezdve terjedt először német földön. Keresztény szimbolikája a 18. században alakult ki. A 19. században pedig már világszerte ismertté vált az európai kultúrától befolyásolt területeken. Hazánkban a 19. század első felében jelent meg.

Reggel Dóra

Karácsonyi Énekek

302. Ó, népeknek Megváltója

A szerző, Szt. Ambrus (Trier, 339 körül – Milánó, 397. ápr. 4.) püspök, egyházi író, költő volt. Szt. Ágostonnal, Szt. Jeromossal és Nagy Szt. Gergely pápával együtt az úgynevezett négy nyugati egyháztanító egyike. Rómában tanult retorikát, majd politikai pályára lépett. 374-ben a város püspökének választották – akarata ellenére -, noha még meg sem volt keresztelve. Katekumen – a keresztségre, illetve a keresztény beavatás szentségeire készülő felnőtt – volt. Megkeresztelkedett, majd püspökké szentelték, valószínűleg december 7-én. Szétosztotta vagyonát, teológiát kezdett tanulni, elsősorban görög atyáktól.

Irodalmi működése gyakorlati célokat szolgált, szinte minden prózai művén érezhető, hogy eredetileg prédikációk voltak. Behatóan foglalkozott a bűn, a bűnhődés és a kegyelem kérdéseivel. Abból indult ki, hogy az embert egyedül Isten kegyelme váltja meg, de figyelembe veszi a jó tettek megváltó erejét is.

Korának jelentős költője is volt, művészete himnuszok írásában teljesedett ki. Ide tartozik énekeskönyvünk 302. éneke is.

Az ének 8 versből áll, melyek közül 5 található meg az énekeskönyvünkben. Az ősi dallam hangjegyei nincsenek szárral ellátva, ami azt jelenti, hogy nincs rögzített időértékük. A dallamot a nyugodt beszéd természetes tempójában, a szöveg értelmes hangsúlya szerint tagolva énekeljük. Újabb változatai közül utalunk a 192, 233 és a 303 énekünk dallamára.

315. Krisztus Urunknak áldott születésén

A szerző, Pécselyi Király Imre. Neve a Balaton melletti Pécsey községre utal. Pápán,

majd Somorján tanult, Komáromban lett tanító, s innen ment a heidelbergi egyetemre. Komáromban rektor és pap lett, majd Érsekújváron lelkészkedett. Tizenöt magyar verse maradt ránk. Verseinek népszerűségét és elterjedtségét az alapozta meg, hogy egy jelentős anyag bekerült a Balassi-Rimay Istenes énekek anyagába,először az 1632 körüli első bártfai kiadásban.Latinul is írt, közöttük található a mai énekeskönyvünk 315 éneke, melynek latin címe: De nativitate Domine.

Az idősebb nemzedék soraiban alig van olyan, akiben ez az ének ne idézné fel gyermekkora legkedvesebb karácsonyi emlékeit. Legkorábbi feljegyzése az 1630-as években keletkezett. Csurgói graduálban találjuk, a szerző Pécseli Király Imre nevének megjelölésével. Azóta, minden énekeskönyvünkben megtalálható. Énekünknek dallama, rokonságot mutat a 225. dícséretünk dallamával.

316. Az Istennek szent angyala

Luther Márton, a nagy reformátor 39 énekéről tudunk, melyek közül 26 – olykor teljes egészében, számos esetben megcsonkítva – megtalálható jelenleg használatos énekeskönyvünkben. Megalapozott azt állítani, hogy ezek nemcsak következetesen tükrözik Luther teológiáját, hanem egyenesen teológiájának tudatos kifejtései. A gyülekezet számára az énekeket nem pusztán kedvtelésből költötte Luther, hanem ez reformátori tevékenységének tudatos programja volt. Az evangélium üzenetét így akarta beleénekelni az emberek szívébe. Luther énekeit 4 csoportba szokták sorolni: ünnepekre való énekek, káté énekek, zsoltárok és egyéb.

Luther Márton ezt a legnépszerűbb karácsonyi énekét 1530 körül írta. Megjelent Wittenbergben ilyen címmel: Gyermekeknek való ének Krisztus szent estéjére. Maga az ének egy régi karácsonyesti, találós kérdéseket tartalmazó, és a falusi legények és leányok csoprtjai között lejátszódó körtáncos népszokásból ered. Luthernek ez a táncdal adta az ösztönzést bájos karácsonyi énekének megírására.

Magyar szövegével először az úgynevezett Ráday graduálban találkozunk, nyomtatásban az 1635-i énekeskönyvben jelent meg.

Czékmány Szandra

„Az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy."

Súlyos mondat, mint minden olyan, ami a dolgok mögé néz és leleplezi a látszatot. Az a neved, hogy élsz, mert fel tudod sorolni vallásos őseidet, akikre büszke vagy. Az a neved, hogy élsz, mert talán minden vasárnap templomban vagy, és az utcából, ahol laksz, nem sokan vannak ilyenek. Az a neved, hogy élsz, mert szolgálatot is végzel, ami sokaktól távol áll. Az a neved, hogy élsz, mint gyülekezet, mert néhányan járnak Istentiszteletre. Az a neved, hogy élsz, pedig valójában lehet, hogy halott vagy.

Jézus először így egy kis-ázsiai gyülekezetnek, a szárdiszi keresztyéneknek üzent. A kérdés, akkor is, ma is Jézusé, illetve a miénk, akik között ma felhangzik. S talán manapság, amikor a látszatra, a csomagolásra oly sokat adunk, amikor a külcsín, a felszín, a kirakat sokkal többet számít, mint a belbecs, mint a valódi érték, mint az igazi tartalom, akkor minket, keresztyéneket is jobban megkísért ennek az igézete. Hogy kifelé mást mutassunk, mint ami a valóság. Hogy szebbnek és jobbnak tűnjünk, mint amilyenek ténylegesen vagyunk. Hogy egész vallásosságunk olyan legyen, mint valami lelki látványpékség. – Annak érdekében, hogy ezt elkerüljük, vagy ha már ebben lennénk, akkor ebből kikerüljünk, vizsgáljuk meg magunkat.

A képmutatás köztünk, keresztények között mindig erről szól: van egy látszatéle-

(Folytatás a(z) 6. oldalon)

tünk, amiben azt valljuk, hogy Jézus az Úr, hiszen ő számunkra az élet, és közben belül élettelenek, halottak vagyunk, mert nem az ő szeretete és jelenléte éltet, vezet, motivál belülről.

Az ilyen látszatéletet gyakran addig tartjuk fenn, ameddig csak bírjuk. De ha egyszer vesszük a bátorságot, őszintén tükörbe nézünk, bárki is néz vissza ránk, rájöhetünk, hogy Jézus szava felszabadító, megkönnyebbülést hozó szó. Arra szabadít fel, hogy ne színészkedjünk tovább. Azt mondja, kész, vége, nem játszhatod meg magad tovább – ez félelmetes talán -, de felszabadító is, hogy nem kell folytatnod a látszat életedet.

Légy aki valójában vagy , őszinte, szeretetteljes,nyílt és érzékeny ember. Aki mostantól nem a világ elvárásainak szeretne mindenáron megfelelni, akinek a mércét nem egy másik ember fogja többé felállítani. Merj sírni, ha sírnod kell, merj őszintén örülni mindennek, ami áldott. Higgy az Ő szavának! Add a kezébe kezed! Bízd rá egész életedet!

Mert az ő szava életet teremtő hatalom ma is! Felkelt, fényre hív, életet ajándékoz. Amint hallod a szavát – rád lehel az, akinél a Lélek van. Rád lehel, és életet lehel beléd. Mi az akadálya annak, hogy ebben a pillanatban ezt hittel elfogadd? Persze ennek ára van, s nem kicsi: valamilyen értelemben el kell veszni, meg kell halni. Hiszen mi mást jelenthetne elfogadni azt, amit Jézus így mond rólunk: halott vagy. „Ébredj fel!”

Ő az isteni szó, az ige, aki emberré lett, meghalt, és feltámadt.

Mi az akadálya annak, hogy halljad és befogadd azt a szót, amit csak ő mondhat: „Ébredj fel”!?

„Erősítsd meg a többieket, akik haló félben vannak.”

Talán ma is ezt tette, hogy megkérdezze tőlünk: élet az, amit te élsz? Saját valós állapotunkkal sokkolt, hogy magunkhoz térjünk.

Igéjével szólított meg, hogy feléledjünk. Szentlelkével kész belénk új életet lehelni, hogy felragyogjon nekünk.

Akit az Isten Lelke életre lehelt már, annak tovább kell adni az élet melegét, aki felébredt, az ismeri, és örvendezhet benne.

Kívánom mindnyájunknak, hogy egy csodás ébredést követően, lelkünket hófehérbe öltöztetve várjuk a Betlehemi Jézus születését.

Áldás! Békesség!
De Colores!

„ Örömöm sokszorozódjék a te örömödben. Hiányosságom váljék jósággá benned. Egyetlen parancs van, a többi csak tanács: igyekezz úgy érezni, gondolkozni, cselekedni, hogy mindenkinek javára legyél. Egyetlen ismeret van, a többi csak toldás: alattad a föld, fölötted az ég, benned a létra. „

Weöres Sándor

Karácsonyi népszokások Magyarországon

Magyarországon a tél beköszöntével, december elejétől a hagyományoknak megfelelően kezdetét veszik a különféle népszokások.

Régen a karácsony elképzelhetetlen lett volna azok nélkül a kedves szokások nélkül, amelyek még inkább fokozták az ünnepi várakozás izgalmait.

Luca-búza

Ismert szokás volt a következő évi termést is jelképező Luca-búza kelesztése . Az asszonyok egy

(Folytatás a(z) 7. oldalon)

lapos tálban búzát csíráztattak a kemence mellett,és ha az szentestére szépen kihajtott, bő termés volt várható. A zöld búzával aztán egyes tájakon a karácsonyi oltárt, máshol az ünnepi asztalt díszítették, de volt, ahol az állatokkal etették meg, tej és tojásrontás ellen.

Advent
Advent az eljövetel, a várakozás és reménykedés ideje, a karácsonyra való előkészület időszaka. A karácsony előtti negyedik vasárnapon kezdődik és december 24-ig tart. Új keletű népszokás az adventi koszorú készítése erre az időszakra.

Karácsony
A karácsony Jézus születésének és a szeretetnek az ünnepe. A karácsonyt megelőző hétköznapokon, a hosszú téli estéken együtt volt a család. Beszélgettek, adventi, karácsonyi dalokat énekeltek, ezzel is készülve Jézus születésének ünnepére. A karácsonyi asztal elképzelhetetlen hal, beigli, valamint alma és dió nélkül. A kerek alma a család összetartásának szimbóluma. Vacsora után a gazdasszony kezébe vett egy szép, piros almát, és annyi szeletre vágta, ahányan ültek az asztalnál, mondván: amilyen kerek az alma, olyan kerek, összetartó legyen a család a következő esztendőben.

Mendikálás
Az elnevezés (mendieare=koldulni) a szokás adománygyűjtő jellegére utal. Elsősorban a gyerekek jártak adományt kérni ez idő tájt. Kisebb-nagyobb csoportokba verődve bekéredzkedtek a házakhoz és némi ajándék fejében karácsonyi énekeket énekeltek.

Kántálás
Kántálásnak nevezték a karácsonyi énekes, verses köszöntőt. Az elnevezés a köszöntő énekes jellegére utal, mivel énekkel köszöntötték a ház lakóit. Elsősorban a felnőttek jártak kántálni este, az éjféli óráig.

Betlehemezés
Jézus születésének történetét bemutató, ma is élő, egyházi eredetű népi játék. Szereplői általában pásztoroknak öltözve, házilag készített jászollal vagy betlehemi kistemplommal járnak házról házra. Szent énekekkel, tréfás párbeszédekkel elevenítik fel Jézus születésének eseményeit.

Regölés
István napjától, december 26-tól újévig jártak a regősök. A regölés lényegében természetvarázsló énekmondás, köszöntés - bőségvarázsló, párokat összeboronáló, adománygyűjtő szokás volt. Különféle énekeket adtak elő és jókívánságokat mondtak a ház lakóinak.

Borszentelés
December 27-én, Szent János napján szokás volt a bor megáldása. Ezen a napon minden család bort vitt a templomba, amelyet a pap megáldott. A szentelt bornak mágikus erőt tulajdonítottak. Beteg embert, állatot gyógyítottak vele, öntöttek belőle a boroshordókba, hogy ne romoljon el a bor.

Kívánok mindnyájunknak bort, búzát, békességet, de mindenek előtt áldott, békés karácsonyt!
Áldás! Békesség!

Dékány Éva

„ Igazi lelkünket, akárcsak az ünneplő ruhánkat, gondosan őrizzük meg, hogy tiszta legyen majd az ünnepekre. „

József Attila

GYERE

Karácsonyi ünneplések

Közeledett a karácsony. Jancsi is azzal ment haza, hogy az iskolában is tanultak erről szóló dalokat, olyat, hogy pl. „Kis karácsony, nagy karácsony, kisült-e már a kalácsom?”, meg a „Szólj csengő, csingilingiling…”

Jancsi másféle énekeket tanult otthon is és a vasárnapi iskolában is, és amikor barátjával, Márkkal az ünnepről beszélgettek, Márk elmondta, hogy ők a nagyszülőkkel együtt mozielőadást néznek meg… egy nagyszerű Mikulás-filmet! Hívta Jancsit is.

- No de éppen karácsony este? – csodálkozott Jancsi. – Hiszen szenteste a család otthon van együtt, előtte pedig a gyülekezetbe mennek, ahol a karácsonyi történetet olvashatja a Bibliából.

Márk nem értette:

- Milyen a valóságos karácsonyi történet? Van ilyen is?

- Csak ilyen van! Hiszen azt te is tudod…

- Nem tudok semmiféle történetről – mondta Márk, és Jancsi nem tudta, türelmetlen lett-e vagy szomorú a barátja. Mert hogy azt tette hozzá: - az én szüleim nem vallásosak, és én sem…

Erre Jancsi azt válaszolta, hogy ami az első karácsonyon történt, azt nem a vallásos emberek találták ki, hiszen Krisztus születésétől – vagyis az első karácsonytól – számítjuk az éveket… Mire Márk azt mondta, hogy erről szívesen hallana többet is.

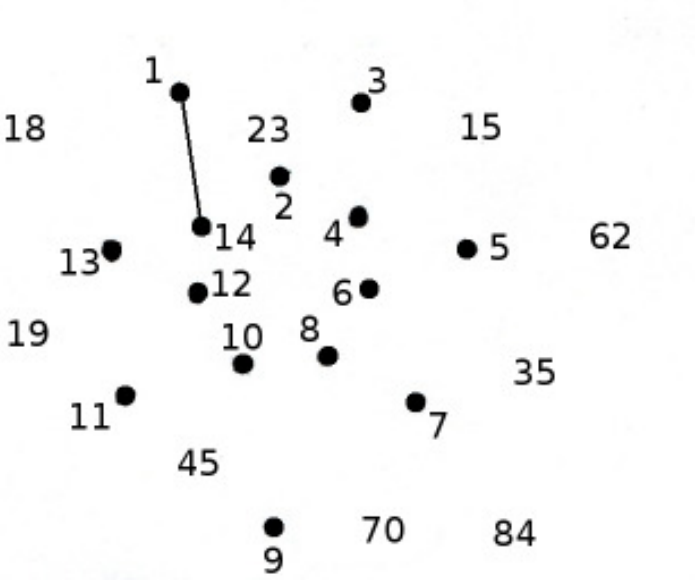
Jancsi mindent elmondott otthon édesanyjának, és ketten azt határozták, hogy meghívják Márkot, és még néhány fiút az osztályból egy kis ünnepségre, néhány nappal karácsony előtt. És akkor ők elmondják – édesanyja is közreműködik –, hogy Isten az Ő egyszülött Fiát küldte a földre, és fölolvassák a Bibliából a karácsonyi történetet.

- A bölcseket és a pásztorokat is, anya, hogy minél érdekesebb legyen, és énekeljünk igazi szép énekeket, és…

- Azt is lehet – szólt közbe édesanya –, hogy a végén megkérdezzük, ki mit jegyzett meg belőle, és aki válaszol, annak adunk valami kedves apróságot! Utána pedig vendégség lesz!

Ezután Jancsi hozzáfogott, hogy meghívókat írjon barátainak. Azt ugyan nem tudta, hogy az első hallás és az ünnepi részvétel után hisznek-e majd az Úr Jézusban, azt sem, hogy mennyi mindent fognak majd kérdezni, de már előre örült annak, hogy beszélhet az Úr Jézusról. Talált azonkívül nagyon szép képeslapokat, illetve könyvjelzőket, amelyekre legszebb betűivel írta rá, hogy: *„Úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen!”* (János 3,16)

Krisztust ünnepeld!

Kösd össze egyenes vonallal 1-től 14-ig a pontokat és így a betlehemi karácsonyi események egyik jelképét kapod!

Forrás: A zárba illő kulcs Gyermektörténetek evangéliumi tanulságai. Evangéliumi Kiadó

Jó olvasást kívánok!
Reggel Dóra

KSAROK

Andris és Luca, avagy a szeretet útvesztője

Andris és Luca jó, szerető testvérek voltak, gyakran beszélgettek és álmodoztak együtt a jövőről, az éppen látott vagy hallott mesékről. Egyik kedvenc játékuk az volt, hogy a kerti ösvényen a kerti bútorok, padok és néhány pléd segítségével a bokrok és fák hasznosításával labirintust építettek maguknak, amelyben különböző feladatokat kellett megoldaniuk, hogy megtalálják az elrejtett kincset. Ezen a délutánon valahogy semmi sem jutott az eszükbe, ezért odamentek apához és megkérték:

- Apa játszunk útvesztőset!- kérte Luca, aki az idősebbik testvér volt, már majdnem iskolás.
- Igen játszunk! - kiáltotta Andris is, aki az óvodában is nagyon szerette az építős és bujkálós játékokat.
- Már megint? - Mondta beletörődve apa, de azért a szeme csillogása elárulta, hogy nem bánja annyira a dolgot. - Na jó, ma a szeretet labirintusában kell megtalálnotok a kincset! - kezdte apa.

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy öreg király, aki egy hatalmas útvesztőt építtetett a halála előtt és elmondása szerint abban rejtette el a birodalom legnagyobb kincsét, az ő örökségét. Azt is megmondta a halálos ágyán, hogy aki ezt a kincset megtalálja, az lesz az ő birodalmának örököse, az vezetheti tovább a országot. Sok-sok ember próbálta megfejteni a labirintus titkát, de mindegyik elbukott, néhányan vissza sem tértek. Akik visszatértek, azok pedig csak nagyon ritkán beszéltek kalandjaikról és akkor is csak nagyon szűkszavúan. Azt mondták, hogy a labirintusban másképpen telik az idő, és ebben lehetett valami, mert akik visszatértek sokszor mintha öregebbek lettek volna és különböző betegségekben szenvedtek: valakinek a gerince görbült meg, valaki folyton csak magában motyogott, valakinek meg a szépségét csúfította el valamilyen szörnyűséges pörsenés. Így aztán a jelentkezőkből is egyre kevesebb akadt, nem is lett új vezetője a birodalomnak. Egyszer aztán a Dunán túl két szorgalmas és vidám testvért meglátogatott egy különös álom: Luca és Andris azt álmodták, hogy bizony nekik el kell menniük a szeretet labirintusába kiállni a szív próbáit. De mivel nagyon rendes és szófogadó gyermekek voltak, először megkeresték anyát és megkérdezték:

- Anya, elmehetünk a labirintusba?
- Elmehettek, de csak ha visszaértek ebédre és apa is elkísér benneteket! - mondta anya mosolyogva.
- Apa te is jössz velünk a labirintusba! – kiáltotta Andris.
- Én csak az útvesztő kapujáig kísérhetlek benneteket, mert én vagyok a mesélő – szomorkodott apa.

Miután ebben szépen megegyeztek a mese tovább folytatódott. Andris és Luca odaértek a bejárathoz, de a bejárat nem akart kinyílni, hiába próbálták mindenféle úton-módon kitárni.
- Ez az első próba – mondta apa, - itt csak akkor fogtok átjutni, ha olyan embereket neveztek meg akiket igazán szerettek!
- Anya, mama, apa, papa, dédi, keresztanyu, keresztapu, óvó néni.... - kiabálták a gyerekek.
- Rendben van, azt hiszem ennyi elegendő lesz - mosolygott apa.

A bejáratot takaró pléd szörnyű csikorgás közepette félrehajlott és a bátor felfedezők bebújhattak a bokor alá, és átmásztak a pad alatt. A faágról két kötél lógott alá.

- Ez a kitartás próbája! - mondta apa. - Aki nem tud elegendő ideig kapaszkodni az

(Folytatás a(z) 10. oldalon)

GYEREKSAROK

belepottyan a bűzös mocsárba – mutatott a falevelekre.

Andris és Luca fogcsikorgatva kapaszkodtak, és erőlködtek, hogy bele ne pottyanjanak abba a mocsaras valamibe, amitől még büdösek is lehetnek. Apa közben számolt: eeeeegy, keeeeettőőő, háááároom …TÍÍÍZ, mondta hirtelen, mert Andris keze megcsúszott a kötélen.

- Hű ez nagyon közel volt - törölte meg a homlokát.

A vidám csapat tovább haladt az ösvényen. A következő helyen, egy fa tövében ezt mondta apa:

- Most jön az önzetlenség próbája, valamit adnotok kell anyának, ami nektek is nagyon fontos!

- Én odaadom ezt a kerek kavicsot – kiáltotta Luca, - nagyon szép és ha játszani akarok vele majd kölcsönkérem!

- Én pedig csinálok anyának falevelekből és egy faágból vitorlás hajót – mosolygott Andris és már készen is állt az alkotás.

- Esetleg néhány virágot is szedhetnénk – morfondírozott a mesélő is.

A bátor csapat tovább haladt és megérkeztek egy kupac levélhez.

- Itt rejtőzik valahol a kincsesláda, de szerintem soha nem fogjátok megtalálni – szólt szigorú hangon apa.

- Apaaaa, van itt valami! Egy kakaós doboz formájú kincsesláda! - kiáltott vidáman Andris,

- Igen ám! Csakhogy a láda nagyon nehéz, egyedül senki nem tudná kihúzni, ez az összefogás próbája!

Luca és Andris összefogtak és nagy erőlködések közepette hősiesen szuszogva kihúzták a kincses ládát a levelek alól. Apa nagyon megdicsérte őket és azt mondta, hogy ezt a ládát bizony emberi erő ki nem nyithatja, ez bizony csak imára tárul fel. A legjobb pedig az lenne, ha anyáért imádkoznánk mind a hárman, mert anya bizony a konyhában munkálkodik serényen, hogy elkészüljön az ebéd. A gyermekek összekulcsolták kezüket, ahogyan a templomban látták a felnőttektől. Azt, hogy imájukban mit mondtak, emberi fül meg nem halhatta, mert csak a szájuk mozgott serényen. A láda pedig kinyílt és egy papír bújt ki belőle, apa pedig felolvasta a rajta található szöveget:

- Ezentúl pedig Lucát nevezzék bátor királykisasszonynak, Andrist pedig hős lovagnak. A kincs, amit nehéz munkával és kitartással megszereztetek, legyen ezentúl mindig ott a szívetekben. Mert aki az igaz szeretetet megtapasztalja, az úgysem tudja azt elfelejteni soha. - mondta hangosan.

A testvérek a kincset mélyen elrejtették a szívükben és még sok évvel később is, ha bánatosak voltak, elég volt felidézniük a kerti mulatságot és máris megtelt a szívük szeretettel és tudták, hogy mindig lesz aki vigyáz és gondol rájuk.

Színező

AZ ÚR JÉZUS IS MINT KISGYERMEK
JÖTT ERRE A VILÁGRA,
HADD HOZZUK HÁT EZ ÖRÖMHÍRT
MINDENKINEK TUDTÁRA:

1 Korinthus 13, 13

„Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három; ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet.”

Oláh család

GYEREKSAROK

Színező

NEKÜNK IS VAN EGY KISBABÁNK!
ÉPP MA ÉJJEL SZÜLETETT.
SOK EMBER MÉG NEM IS TUDJA,
ELMONDJUK EZ ÖRÖMET.

Dsida Jenő: A Gyermek dicsérete

Ti már nem hozhattok jó hírt nekem.
Ami jó van, magamtól megtaláltam
az erdőkben, hol sok-sok este háltam
- s keresztelő Jánosként hirdetem.

Most járok hóban és halálra váltan,
ám ez számomra boldog kínt terem;
a hófuvásban gyakran hirtelen
csak térdre hullok: Gyermeket találtam!

Goromba ágak az arcomba vernek,
de én megyek tovább, egy kis haranggal
viszem a drága hírt az embereknek:

Bennem van, íme, csengő és harangdal
és bennem van a legnagyobb, a Gyermek -
a fényes jászol s valamennyi angyal.

Füle Lajos : Karácsonyi könyörgés

Mint Betlehem, zsúfolt a város,
megszállta a tenger idegen.
Uram, szállásra hol találsz most,
nem maradsz-e a hidegen ?

Szívem istállójába, amely
szállást csak barmoknak adott,
térjél be hát ! Számodra van hely:
találsz egy csendes jászlat ott.

Csilló arannyal, drágakővel
nincs ékesítve ez a ház.
Mégis, ne rettenj vissza tőle,
ha szénát, pozdorját találsz.

ha nem lehet méltó Tehozzád,
Kinek egek örvendenek!
Lásd, ez vagyok… Így térj be hozzám,
hozd el szívembe fényedet !

Színező

KIS KÁRTYÁKAT ÍRUNK SZÉPEN,
S NAGYPAPÁNAK LEVELET.
HADD TUDJA MEG A NAGYVILÁG
E NAGYSZERŰ ÖRÖMET.

A Református Nőegylet múltja és jelene

Az 1921. év február 16.-a nevezetes nap a ceglédi református egyház, de főként a ceglédi református nők életében. /Ebben az időben a gyülekezet 17000 ezer lelkes gyülekezeti tagot tartott nyilván./ Ezen a napon alakult meg a Ceglédi Református Nőegylet.

Mi indította a ceglédi református nőket ezen egyesület megalakítására? Annak felismerése, hogy világszerte a női lélek mind több és mélyebb részt kér az új lélek formálásából. Annak felismerése, hogy a nő az, aki odaviszi Krisztust a gyermek, a hitvestárs, a vőlegény szívébe és akkor a férfi lelkének is lesz ereje megvédeni a Krisztus Királyságát. Akkor lesznek a mi református Anyaszentegyházunknak erős hitű, áldozatos szívű tagjai, amikor meglátja a mi jó református népünk, hogy ki milyen eszközzel, milyen hivatás betöltésével támogathatja, erősítheti egyházát, a különböző intézményeket s azon keresztül társadalmunkat és nemzetünket. Tehát ez volt a Református Nőegylet megalakulásának értelme, munkálkodásának irányítója, középpontja és célja.

1921 február 16.-án zsúfoltságig megtelt az iskolaterem és Zsengellér Gyuláné bejelentette, hogy mintegy 320 református nő írta alá azt a 11 ívet, melyen megkérdezték őket, kívánatosnak tartanák-e egy Ceglédi Református Nőegylet megalakulását.

A Nőegylet Zsengellér Gyuláné elnök, Nyujtó Erzsébet tikár vezetése alatt, Szőnyi Sándor gimnáziumi tanár tervei szerint kezdte céltudatos munkáját, mint a vallásos áhítat éltető kovásza és sok nemes ügy fáradhatatlan szolgája.

Megalakult tehát a Ceglédi Református Nőegylet s kezdődött a munka. Háromféle munkakör volt előttük: 1. hitmélyítő, 2. egyháztársadalmi és 3. szeretetmunka. Hitmélyítő munkát a vasárnapi iskolában kezdték, mivel tudták azt, hogy jó munkát csak úgy végezhetnek, ha biztos és rendíthetetlen alapot raknak le az emberi lelkekbe, s minél korábban kell kezdeni a fundamentum építését. Egyháztársadalmi téren Református Nőegyletünk arra törekedett, hogy református asszonyainkat, leányainkat összehozza olyan alkalommal is, ahol vidám beszélgetés közben beszélhetik meg terveiket és ahol anyagi alapot teremtenek szeretetmunkáikhoz. Ezek pedig az úgynevezett teadélutánok, kiállítások és a karácsonyi vásárok. A szeretetmunka betöltését számos jótékony megmozdulás bizonyítja: például szegény sorsú gyermekeknek ruhát, cipőt, szeretetcsomagot, idős embereknek tűzifát, élelmiszert juttatott a Nőegylet.

Különböző alkalmakkor templomi ünnepélyeket rendeztek, ezek szép és komoly evangéliumi szellemű ünnepek voltak, s természetesen létezett az úgynevezett szeretetvendégség is. Fontos része volt a munkájuknak az iratterjesztés is. Hiszen a Biblia arra int, hogy „elvész a nép, mely tudomány nélkül való!”

Igen jeles és emlékezetes esemény volt a Ceglédi Nőegylet életében, amikor 1925-ben Cegléden tartották az országos konferenciát, ahol 350 vendég elszállásolása, 400-600 vendég étkeztetése, a három napig tartó konferencia megrendezése volt a megoldásra váró feladat a szorgos kezeknek, s bizony példamutató volt a helytállás.

A Nőegylet megalakulása óta egy messze néző nagy cél megvalósítása volt a törekvés: a Gyülekezeti Ház megépítése. Ezzel hatalmas lépéssel jutott előre akkor, amikor Egyházunk 400 éves fennállása emlékére egy gyülekezeti Ház emelését határozta el a Nőegylet, és Isten segedelmével a ház felépült, s hamarosan használatba vette a gyülekezet.

Jelen:

Elődeink nyomán 2009-ben újra megalakult a Ceglédi Nagytemplomi Református Nőszövetség. Jelenleg 15 lelkes asszonytestvér tagja a Ceglédi Nagytemplomi Nőszövetségnek.

Célunk: „ Vezessük Jézus Krisztus keresztjéhez azokat, akik még távol vannak onnan.”

Nőszövetségünk tagjai havi rendszerességgel jönnek össze. Az Igei tanítás megtartásával -„Egymás terhét hordozzátok és így töltsétek be Krisztus törvényét”(Galata 6:2) - részt vállalnak asszonyaink gyülekezetünk munkájában, szeretetvendégségeket szerveznek. Rendezvények háttér támogatását biztosítják, különböző adományokat rendszereznek és gondoskodnak elosztásukról. Imádsággal és szeretettel segítjük a lelkipásztor közösségépítő munkáját.

Hagyományőrzésként már második évben rendezzük meg a Karácsonyi vásárt, amely korábban sikeresnek bizonyult. Szintén második évben segítettük munkánkkal a nyári gyermek tábor lelkes tanárainak munkáját.

Szeretnénk bővíteni belmisszió szolgálatunkat, mert mint az elődeinknek, nekünk is van egy messzenéző, vagy inkább közelnéző célunk: ez pedig a konyha felújítása.

Asszonytestvéreink Igei tanítást követve, imádságos lélekkel mindenkor fölfelé tekintenek.

„Így nőtt, így fejlődött ez a munka, s eddigi haladása mutatja a jövőre ígéretképpen, hogy: Mily jó, ha a bűntől szabad s Krisztus Szolgája vagy”

Retkesné Csilla

Cursillo

A cursillo spanyol eredetű szó, jelentése rövid kurzus, tanfolyam. Magyarországon a Református Cursillo létrehozásának gondolata 2005-ben született. Az elsőt Kecskemét mellett Nyárlőrincen az Emmaus-házban tartották.

Csütörtök estétől vasárnap estig tartó együttlét bentlakással, ahol lelkészek és világiak egyaránt szolgálnak, bizonyságot tesznek keresztény hitükről.

A lelkipásztorunk, Hánka Levente biztatására mentem el júliusban a soron következő cursillora, amelyet Kövestetőn rendeztek meg. Kicsit félve indultam útnak, mert egyedül kellett mennem. Elég hosszú volt az út, így közben imádkoztam, és rábíztam Istenre az egész hétvégét. Mikor odaértem és leszálltam a buszról, a megállóban már vártak a szolgálók. Aznap este vacsora után egy igen hosszú és tartalmas előadást hallgattunk meg, amire sokan nem tudtunk figyelni az utazási fáradtság miatt. Másnap reggel korán volt ébresztő, nem is akármilyen! Sok olyan dolog, meglepetés van, amelyet szándékosan nem írok le, mert azokat személyesen kell megtapasztalni. A pénteki és szombati nap menete ugyanaz volt. Előadásokat hallgattunk és minden előadást kiscsoportos beszélgetés követett. A témák közül csak egy párat említének: ideálok, kegyelem, az egyház, keresztény hit, vezető, közösség. Vasár-

(Folytatás a(z) 14. oldalon)

nap Úrvacsora vétellel egybekötött Istentisztelet részesei lehettünk. A hétvége zárása sem volt mindennapi. Mindenki kapott egy áldóigét, és elmondhatta, hogyan érkezett, mit kapott, és mit fog kezdeni vele.

Számomra a legfontosabb dolog a lelki beszélgetés volt, amelyre el sem akartam menni, de az egyik szolgáló rábeszélt, hála Istennek. Olyan dologra mutatott rá a lelkész, amelyet én jónak gondoltam, holott nem volt az.

Egy fontos jellemzőt még szeretnék megosztani a hétvégével kapcsolatban. Kezdetben csak a szolgálók mosolyogtak mindig, aztán ez ránk is átragadt. Vidámság, jókedv, öröm jellemezte az egész hétvégét. Rendkívül jól meg volt szervezve minden.

A cursillot nagyon ajánlom mindenkinek, annak is, aki már rálépett a hit útjára, és annak is, aki még csak keresi a megfelelő ösvényt az életében. Én hitemben erősítést nyertem, sok új emberrel ismerkedtem meg. Szívből kívánom, hogy minél többen tapasztalják meg a testvéri szeretetet, összetartást, őszinteséget, békességet, imaközösséget, amely az egész hétvégét áthatotta! Nagyon áldott volt az a hétvége.

Csíbor Marcsi

KARÁCSONY

Nem is tudom
Nem is látom
Hogy mi másnak a Karácsony

S hogy mi volt akkor régen
Vezető csillag fényében
Bölcsek csendes ösvényében

Odakint a pusztában
Angyaloknak hangjában
Pásztoroknak gyors útjában

Elhagyatva út közepén
Szalmajászolnak rejtekén
Szülőd karján és kebelén

Kisdedként is megnyugodni
Hódolatot elfogadni
Később magad odaadni

Ily félelmes tudomást
Áldozati vállalást
Örök, igaz látomást

Tudni, azt is jó előre
Mit mutat a jövő tükre
Mit fog érni véred bére

De, hogyha így rád tekintek
E világra csak legyintek
Gonoszra is áldást hintek

Ész ezt fel nem foghatja
Békülő szív nem mondhatja
Hálás lélek elfogadja

Csendesen bár, de már tudom
Látatlan bár, de már látom
Mit jelenthet Karácsony

A.D. 2010 Karácsonyában

Visszatekintés: A Keresztény Baba-Mama Klub programjai

Október első hetétől újra összegyűlünk csütörtök délelőttönként a Nagytemplomi Gyülekezeti Házban. Bababarát szoba, meleg környezet,játékok sokasága között jó hangulatban telik az idő. Miközben a gyermekek egymással ismerkednek, játszanak, mi anyukák a családot érintő témákról beszélgetünk. Havonta 2 előadásra előadót hívunk, ezzel is próbáljuk tovább színesíteni a klub életét.

Novemberben Bálint Andrea pszichológus és kisgyermekes édesanya jött el hozzánk, kérdéseinkre szívesen válaszolt. Részletesebben beszéltünk a szülésre való felkészülésről, gyermekkori alvászavarról, dackorszak „túléléséről". Munkája fő tevékenységi köréhez tartozik a biorezonancia, agytréning, melyek fájdalommentesen sok probléma megoldását jelenthetik.

Simon András grafikája

Másik vendégünk Csényi Erika védőnő volt, otthoni mérgező növényekről, balesetek megelőzéséről tartott előadást. Az általa gyűjtött mérgező növények listája meglepően hosszú volt, párat kiemelnék belőle. Aranyeső, beléndek, fekete hunyor, gyöngyvirág, gyűszűvirág , erdei pajzsika,nadragulya növények minden része mérgező. A borostyán levele és bogyója, begónia levele és hajtása, akác kérge és magja is veszélyes gyermekeink számára. A témáról Surányi Dezső véleményét is

(Folytatás a(z) 15. oldalon)

kikértük .„A szobai növények most az igazán veszélyesek a csemetéknek. Minden euforbia, így a mikulásvirág is, leander, dieffenbachia stb. - tehát levéldísznövények, vagy évelők egy része is mérgező. Az orgona levelét meg ha a gyerekek szájukba veszik, sírnak. Tele van a levélfelszín elemi grafit tűvel és az szúrja a kicsik nyelvét." Szóba kerültek még a tisztítószerek veszélyei, égési sebek kezelése.

December 5-én vasárnap 17 órára kaptunk a Mikulástól időpontot. A becsomagolt, felcímkézett csomagokat szívesen átadta a kisebb és nagyobb gyermekeknek. December 9-én 9:30 órától mézeskalácsból készítettünk karácsonyi figurákat melyeket az édesanyákkal közösen feldíszítettünk. Az elkészült művek egy részét a Nőszövetség karácsonyi vásárára ajánlottuk fel. Januárban óvó nénit, tanító nénit hívunk meg, az intézmények elvárásairól beszélgetünk majd, ezzel is segítve a szülőket az óvoda- és iskolaválasztásban.

Várunk minden kisgyermekes édesanyát gyermekével, hasznos és jó időtöltés babának, anyának egyaránt!

Marosi Rita

„ Néha a legapróbb családi hagyományok szülik a legdrágább emléket. „

Nicole Wise

UTÓREZGÉS

Advent-élet, ÉLET-advent

Végsősoron egész életünk várakozás – az ÉLET-re...

Várakozni nem jó. Nem szeretünk várakozni az orvosi rendelőben, a buszmegállóban, a vasútállomáson; hiábavaló, fölösleges, haszontalan perceknek, óráknak tűnik az ott eltöltött idő.

De várakozni jó is. Önző módon persze mi csak a ***jóra*** szeretünk várni, s arra is csak akkor, ha már ***biztos***. Bocsáttassék ez meg nekünk...

Mert milyen jó is volt gyerekkorunkban a névnapunkra, születésnapunkra, Húsvétra és főként a Karácsonyra várnunk; az előtte való napok már felfokozott izgalommal teltek, hisz ***bizonyosak*** voltunk benne: ***ajándékot*** kapunk! Gyermekként persze leginkább ***tárgyi*** ajándékokra gondoltunk, de lám, az Isten és idő mindent szépen elrendez: felnőtt korban igazából már csak egy-két konkrét ajándékra emlékezünk; sokkal elevenebben él bennünk a régi Karácsonyok ***hangulata***. Érettebb fővel rá kell jönnünk: sokszor a várakozás többet ad, mint maga a beteljesülés...

Talán épp ez a dolgunk...? Erre adott nekünk az Isten képességet? Épp ***ez*** által készít fel bennünket valami nagyon fontosra?

Ha ez igaz, akkor ismét megbizonyosodhatunk arról, hogy az Úr nagyon jól ismer bennünket. Tudja, hogy gyarló lényként csak a ***biztos*** dolgokban tudunk igazából hinni, hát ***megadja*** nekünk a bizonyosságot. A mi dolgunk csak az, hogy ***elfogadjuk*** azt... És sokszor épp ez a nehéz...

Mert persze tudjuk: kétezer éve a saját Fiát adta értünk, és azóta is minden évben ***megélhetjük*** Krisztus születését, életét és halálát is, de hogy valóban megélhessük az Isten ***ingyen*** való szeretetét, annak ***ára*** van!

Ez akár ellentmondásnak is tűnhet, pedig nem az. Ez az ár a ***hit***, ami nélkül soha nem tudhatjuk meg: mi is az ***Advent***, milyen a ***jó várakozás***, milyen a ***Karácsony***; milyen is az az ÉLET, ami megszületik Szentestén, és ami után a keresztyén ember vágyakozik. Amitől nem fél, mert már ***ismeri***... mert megengedte az Úr, hogy – a ***hit*** által – már itt, a földön is találkozhassunk Vele...

Igen, vállaljuk fel bátran: mi csak a ***jóra***, a ***bizonyosra*** szeretünk várni! A *rossz* és a *bizonytalan* az ördög felségterülete; neki pedig semmi keresnivalója nincs közöttünk! Különösen ezekben a szent napokban!

Áldott Karácsonyt!

Szatmári Gábor

HIRDETÉSEK

ÓÉVI ÉS ÚJÉVI ALKALMAINK

December 31-én Pénteken 17.00 **Óév Búcsúztató Istentisztelet a Nagytemplomban**.
Január 1-én Délelőtt 10.00-órakor **Újévi ünnepi Istentisztelet a Gyülekezeti Házban.**

FELNŐTT KONFIRMÁCIÓRA is lehet jelentkezni a lelkészi hivatalban. A felkészítő alkalmakra mindenkit szeretettel **várunk, aki többet szeretne megtudni Istenről, Egyházról, hogy miért is vagyunk keresztyének, miért is vagyunk reformátusok. Hét darab, vetítéssel egybekötött, színes, érdekes előadás nem csak azok számára** lehet érdekes, **akik konfirmálni szeretnének**. Az előadások után **beszélgetés, szendvics, tea** vár mindenkit. **Január második hetétől,** hetente lesznek majd, és időtartamukat tekintve 1 óra hosszasak lesznek. **Jelentkezni a lelkészi hivatalban lehet, az újságban is megtalálható elérhetőségeken, vagy személyesen. Ne felejtsünk el elérhetőségeket meghagyni (telefonszámot, vagy email címet). Mindazok, akik úgy érzik, hogy keresztelés, vagy házasságkötéssel kapcsolatban nem rendelkeznek megfelelő felkészültséggel a keresztyén tanítást illetően, szintén szeretettel ajánljuk ezeket az alkalmakat.**

GYÜLEKEZETÜNK ÁLLAPOTFELMÉRÉSE a jövő évi, illetve az azt követő missziói munkaterv kialakításához elindult. A kijáratnál egy fehér dobozba lehet elhelyezni a kitöltött kérdőíveket, amikhez az iratterjesztésnél illetve a lelkészi hivatalban juthatunk hozzá. Szükséges, hogy lelki épülésünket is szem előtt tartsuk az épületeink fizikai építése mellet.

A kérdőív feldolgozása után a megszerzett tapasztalatok alapján szeretnénk kialakítani egy gyülekezeti szerkezetet, ahol mindenki megtalálhatja a lelki épülésének helyét, és megtalálhatja a neki szánt isteni küldetés betöltéséhez szükséges munkafeladatokat.

KÖSZÖNET!

Hálás szívvel köszönjük meg gyülekezeti munkásainknak az egész éves kitartó munkát. Mind a hivatalban, mind a gyülekezeti ház tisztántartásában, karbantartásában végzett munkákat. Az asszonykör-nőszövetség kitartó segítségét minden rendezvényen, ahol szükség volt a munkás kezek helytállására. A hitoktatóinknak, a vasárnapi iskolában dolgozó gyülekezeti tagjainknak, pedagógusainknak a munkát, a baba-mama kör szervezőinek a szeretetteljes odaadó előkészületeket. A hangosítást a gyülekezeti ház rendezvényein, az énekkarok munkáját. A gyülekezeti újság, és a weboldal karbantartóinak, megalkotóinak a szorgos tevékenységet. A presbitérium tagjainak az egész éves munkáját. Az áldozatos adományokat, amelyekkel a gyülekezet tagjai segítettek mind helyben, mind az ország szükséget szenvedő vidékein. A rendezvények szervezőinek, segítőinek Isten iránti hálával köszönünk mindent. Legfőképpen pedig hála és köszönet a Mindenható Istennek!

A reggeli áhítatok MINDEN HÉTKÖZNAPON, ½ 9-kor kezdődnek
A GYÜLEKEZETI HÁZBAN

Vasárnap **délelőtti istentisztelet 10:00 órakor a Gyülekezeti Házban**. Utána kávézás, beszélgetés.
Vasárnap 10:00-11:00 Vasárnapi iskola az Ifjúsági teremben.
Vasárnap **esti imaközösség** 17:00 órakor kezdődik az Ifjúsági teremben
Kedd 17:00 Bibliaóra az Ifjúsági teremben.
Csütörtök 9:30 Keresztény **BABA-MAMA** klub
Csütörtök 18:00 A-A Közösség az Ifjúsági teremben.
Péntek 19:30 Foci. Az alszegi úti volt Református iskola tornatermében.
Szombat 9:00 I. évfolyamnak Konfirmáció előkészítő az Ifjúsági teremben.
Szombat 10:00 II: évfolyamnak Konfirmáció előkészítő az Ifjúsági teremben.

HIVATALI ÓRÁK: hétfő-péntek 9.00-12.00

NAGYTEMPLOMI HÍRLEVÉL
A CEGLÉD NAGYTEMPLOMI REFORMÁTUSOK HÍRLEVELE
Felelős szerkesztők: Hánka Levente lelkipásztor
A gyülekezeti újság szerkesztőbizottsága
Felelős kiadó: Kovács László Ernő gondnok

T:(53)-311-340;
Web: www.cegled.nagytemplom.hu
ceglednagytemplom.ref@gmail.com
Nyomdai kivitelezés: Cegléd-Nagytemplomi Református Egyházközség
Megjelenik kéthavonta; Terjeszti a Presbitérium